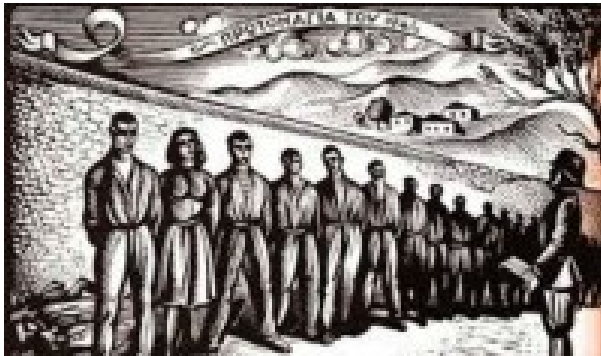

Παναγιώτης Μαυροειδής

Ας τα πάρουμε με τη σειρά...

Τι θέλει ο Τσίπρας στο σκοπευτήριο Καισαριανής;

Ο πρωθυπουργός μίλησε πρόσφατα σε εκδήλωση «για την παραχώρηση του χώρου θυσίας του Σκοπευτηρίου Καισαριανής στον Δήμο και τον λαό της περιοχής για 40 χρόνια».

Θα μπορούσε να πει κανείς ότι μια κυβέρνηση της «αριστεράς» δε θα ζητούσε από τους κατοίκους μιας περιοχής **παλαμάκια με παράτες**, για μια αυτοδίκαιη πράξη που οι ίδιοι διεκδικούσαν δεκαετίες τώρα, ειδικά για το **χώρο της μέγιστης θυσίας κομμουνιστών** στη διάρκεια της αντίστασης και του ένοπλου αγώνα κατά της κατοχής.

Δεν είναι όμως αυτό το βασικό. Ο Τσίπρας δεν πήγε εκεί ως βλαχο-δήμαρχος ή βλαχο-πρωθυπουργός, μόνο για να κόψει κορδέλες και να μαζέψει ψήφους

Η μεγάλη ληστεία και η σκόνη αποπροσανατολισμού

Για να δούμε τις πραγματικές επιδιώξεις της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, θα προτιμήσουμε να δώσουμε το λόγο σε υποστηρικτή της κυβέρνησης και συγκεκριμένα στον **Χρήστο Καπάταη**, αντιπεριφερειάρχη Αττικής, κάποιες μέρες πριν, με αφορμή την αντίστοιχη «παραχώρηση» του φαληρικού Δέλτα:

*«Η παραχώρηση αυτή, επισημαίνει ο κ. Χρήστος Καπάταης, μαζί με τις πρόσφατες, τα Προσφυγικά, τον Ασύρματο, τα Λιπάσματα και το Σκοπευτήριο Καισαριανής προς τους ΟΤΑ, σηματοδοτούν μια διαφορετική πορεία από αυτήν που γνωρίζαμε μέχρι σήμερα στην διαχείριση της δημόσιας περιουσίας. **Ενώ έως σήμερα η δημόσια περιουσία παραχωρείται ή πωλείται σε ιδιώτες, στις παραπάνω περιπτώσεις ακολουθείται***

αντίθετη πορεία, για πρώτη φορά μετά από χρόνια. Η Κεντρική Διοίκηση παραχωρεί σε Περιφέρειες και Δήμους δημόσια περιουσία και ζωτικό χώρο για τους πολίτες, δικαιώνοντας έτσι πολύχρονους, διεκδικητικούς ως προς τους χώρους, αγώνες των πολιτών. Η παραπάνω διαχείριση και αντιμετώπιση της δημόσιας περιουσίας είναι ουσιώδους **πολιτική διαφοροποίηση από νεοφιλελεύθερες αντιλήψεις** και πρακτικές».

Κατανοητό;

Ο ΣΥΡΙΖΑ αναζητεί εναγωνίως από κάπου να πιαστεί. Όντας μέσα στη λάσπη του Τρίτου Μνημονίου του, της εξαφάνισης των συντάξεων και του αμόκ ιδιωτικοποιήσεων, της δουλικής υποταγής στο σχέδιο κοινωνικής γενοκτονίας που συντονίζει η ΕΕ και στη μηχανή πολέμου του ΝΑΤΟ, θέλει να βρει «κάτι» για να πει «*κάνουμε και κάτι αριστερό, κάτι καλό και χρήσιμο, κάπου διαφέρουμε από τους δεξιούς*».

Δεν είναι ωστόσο χωρίς σημασία **τι** διαλέγει και σε ποια στιγμή...

Η «μεγάλη εικόνα» του Υπερ-Ταμείου Ιδιωτικοποιήσεων

Ο ΣΥΡΙΖΑ σηκώνει τη **σκόνη αποπροσανατολισμού** περί δήθεν απόδοσης περιουσίας για δημόσια χρήση, ακριβώς τη στιγμή που στον τομέα αυτό, υλοποιεί **γιγαντιαίο πρόγραμμα ιδιωτικοποίησης και ξεπουλήματος** σε κεφάλαιο (‘‘επενδυτές’’ τους λένε στα μνημονιακά) και στην τρόικα της ΕΕ. Το **Υπερ-Ταμείο Ιδιωτικοποιήσεων** θα έχει διάρκεια 99 χρόνια και θα διαχειριστεί όλα τα «φιλέτα» του Δημοσίου: το ΤΧΣ (κρατική συμμετοχή στις τράπεζες), το ΤΑΙΠΕΔ, την Εταιρεία ακινήτων του Δημοσίου καθώς και την Εταιρεία Δημοσίων Συμμετοχών (ΕΔΗΣ), τον υπό σύσταση φορέα όπου θα ενταχθούν όλες οι συμμετοχές του κράτους σε ΔΕΚΟ.

Για να μη θυμίσουμε την πώληση του τεράστιου χώρου του πρώην **Αεροδρομίου Ελληνικού** με τιμές του πιο φτηνού οικοπέδου στην Αττική, για να φυτευτούν εκεί οικοδομικά εκτρώματα, καταναλωτικές κακόγουστες χαβούζες και τελικά ...ευρουλιές για το Λάτση

Η κυβέρνηση με το μεγαλύτερο θράσος

Ο ιστορικός του μέλλοντος πιθανόν να ασχοληθεί με τη μακάβρια σύγκριση: ποια κυβέρνηση αλήθεια, αυτή των ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ ή κάποια εκ των ΝΔ-ΠΑΣΟΚ, κατάφερε να εφαρμόσει τα περισσότερα αντεργατικά μνημονιακά μέτρα και με τον πιο αποτελεσματικό τρόπο;

Το μόνο σίγουρο είναι ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα πάρει το **βραβείο στο διαγωνισμό του θράσους**.

Ο Τσακαλώτος ξεχείλιζε από ιερή αγανάχτηση στη Βουλή:

«Μα που βλέπετε αλήθεια το ξεπούλημα και την ιδιωτικοποίηση, όταν ο μοναδικός μέτοχος στη νέα εταιρεία θα είναι το ελληνικό δημόσιο;»

Η ουσία βέβαια είναι στο **σκοπό** αυτής της εταιρείας, ο οποίος αν μη τι άλλο εξασφαλίζεται απόλυτα με τον έλεγχο του Εποπτικού της Συμβουλίου από τους δανειστές. Να λοιπόν γιατί φτιάχνεται:

«η ρευστοποίηση των περιουσιακών στοιχείων θα αποτελέσει μια πηγή για την πραγματοποίηση της προγραμματισμένης εξόφλησης του νέου δανείου του ΕΜΣ και θα αποφέρει κατά τη διάρκεια του νέου δανείου επιδιωκόμενο συνολικό ποσό 50 δισ. ευρώ, εκ των οποίων τα 25 δισ. ευρώ θα χρησιμοποιηθούν για την επιστροφή της ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών και άλλων περιουσιακών στοιχείων και το 50% κάθε εναπομένοντος ευρώ (τουτέστιν, 50% των 25 δισεκ. ευρώ) θα χρησιμοποιηθεί για τη μείωση της αναλογίας χρέους/ΑΕΠ...» (από την αρχική μνημονιακή συμφωνία που υπέγραψε η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ).

Κατά τα άλλα, ας μη ξεχνιόμαστε: Και το κράτος «δημόσιο» είναι, μόνο που έχει αναλάβει εργολαβικά μέσω και των κυβερνήσεων το ρόλο του υπηρέτη του «ιδιωτικού» τομέα. Άσε που δε θα ενθουσιαστούν και πολλοί με τα κριτήρια «δημόσιας πολιτικής» με τα οποία θα κινηθεί η Περιφέρεια Αττικής, με βάση και τα πεπραγμένα της.

Όχι στο όνομα όσων επέλεξαν ρήξη, αντίσταση και επανάσταση!

Ο ΣΥΡΙΖΑ τόλμησε να πει με αφορμή τη δήλωση του Δημάρχου Καισαριανής ότι δε θα συμμετάσχει στη φιέστα εξιλέωσης της κυβερνητικής πολιτικής, ότι θέλει «να δημιουργήσει εντυπώσεις, τις οποίες ο ιστορικός του μέλλοντος δε θα θυμάται».

Πιθανόν να είναι έτσι, καθώς σίγουρα δεν είναι και σπουδαίο γεγονός η παράτα που οργανώνει ο ΣΥΡΙΖΑ.

Αυτό που έχει ξεχάσει ο ΣΥΡΙΖΑ, αλλά δεν έχει διαγράψει ο ιστορικός και η λαϊκή μνήμη, είναι το γιατί μένουν αθάνατοι και δεν ξεχνιούνται ποτέ οι 200 κομμουνιστές που εκτελέστηκαν στην Καισαριανή: Είχαν διαλέξει τη ρήξη, την αντίσταση, μαζί και την ένοπλη πάλη («επανάσταση να διώξουμε τη σκλαβιά», που έλεγε και το αντάρτικο τραγούδι). Δεν ήταν κακομοίρηδες και θλιβεροί διαχειριστές της κατοχής όπως οι κυβερνητικοί δωσίλογοι και ταγματασφαλίτες, αλλά λαϊκοί αγωνιστές και επαναστάτες.

Ο ΣΥΡΙΖΑ όπως έκανε αυτοσκοπό «να είναι στην κυβέρνηση», ανεξάρτητα από το αν θα εφαρμόζει την πιο δεξιά πολιτική, διατηρεί και το δικαίωμα να αναζητά **εξιλέωση** για αυτήν. Είναι ωστόσο μέγιστη πρόκληση και ιεροσυλία να το κάνει στο όνομα της θυσίας της Καισαριανής. Και αυτό δεν πρέπει να μείνει αναπάντητο.

Δεν μπορεί επίσης κανείς να απαγορεύσει στο ΣΥΡΙΖΑ να έχει αναφορά στο ΕΑΜ και την Εθνική Αντίσταση. Άλλωστε, αυτό το είχε κάνει επιστήμη ο Ανδρέας Παπανδρέου.

Του αντιστοιχούν όμως **οι χειρότερες και όχι οι καλύτερες παραδόσεις** από αυτή την εποποιία.

Αν θέλει ο πρωθυπουργός κάποια αναμνηστική φωτογραφία που να τον συνδέει με την εποχή της κατοχής και της αντίστασης, αποτελεί καλύτερη λύση η **Βάρκιζα** και όχι η Καισαριανή.

Δε θα ήταν μάλιστα κακή ιδέα να φωνάξει και τους Μέρκελ, Γιουνκέρ και Ολάντ.

Γιατί όχι και τον **Μπαρόζο** πρώην πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και νυν στέλεχος της Goldman Sachs, που ξέρει τόσο καλά το παιχνίδι της αλλαγής ρόλων χωρίς τύψεις και σεμνοτυφίες;

Και φυσικά και τον πρόεδρο του Υπερ-Ταμείου Ιδιωτικοποιήσεων ο οποίος κατά (μνημονιακό) νόμο ορίζεται από την Τρόικα...